

[Handelsministeren.]

videre over kapitalens oprindelsesland og andre relevante forhold. Et sammendrag af dette offentliggøres, som hr. Ivar Nørgaard selv er klar over, i Nationalbankens årsberetning og omfatter i denne henseende både indskud af egenkapital, altså ansvarlig kapital, og finanslån med en løbetid på mindst 5 år.

Vi har allerede et stykke tid følt, at en dyberegående statistik, både statistisk og erhvervspolitisk, af de udenlandske investeringer her i landet kunne være værdifuld, og vi påbegyndte denne undersøgelse i slutningen af 1970 med henblik på en kortlægning af de udenlandsk ejede virksomheders omfang, fordeling på brancher, andel i produktion og andre relevante erhvervspolitiske aspekter.

Det næste delspørgsmål er, om jeg kan oplyse, i hvilket omfang udenlandske firmaer har opnået hel eller delvis indflydelse igennem overtagelse af eller investering i danske virksomheder, idet hr. Ivar Nørgaard er klar over, at Nationalbankens tal er bruttotal, der i høj grad også omfatter allerede eksisterende udenlandske aktieselskabers kapitaltilførsel fra udlandet. Gennemsnittet i de sidste 5 år for bruttotallet har været ca. 750 mill. kr., det svinger stærkt, og det hænger sammen med forholdene inden for en ganske bestemt branche, oliebranchen. Vi har allerede kunnet trække ud de samme tal for direkte investeringer tilladt i dansk-ejede selskaber og personlige firmaer; man må have begge dele med.

Antallet af tilladelser ligger i de 4 år 1967-70 på 15, 18, 18 og 16. Beløbene er i de samme 4 år 44 mill. kr. — det er cirka 73 mill. kr., 102 mill. kr. og i 1970 67 mill. kr. En matematisk beregning vil vise, at gennemsnittet er 57 mill. kr. Dette gennemsnit kan ikke umiddelbart sammenlignes med det gennemsnit på 750 mill. kr., jeg nævnte, fordi det kun omfatter investeringer af ansvarlig kapital og ikke tilhørende finanslån. Man må derfor gå omvejen ad Danmarks Statistiks over kapitalbevægelserne dér for at få et fuldstændigt billede, hvilket samtidig vil bringe den usikkerhed bort, der ligger i, at man for øjeblikket kun registrerer tilladelser. Det er jo ikke sikkert, at disse tilladelser bliver udnyttet, men det

vil man altså kunne få et billede af på denne måde.

Så spørger hr. Ivar Nørgaard mig til sidst, altså i omvendt rækkefølge, om det har ført til nedlæggelse af de pågældende virksomheder eller dele heraf. Handelsministeriet er kun bekendt med ét tilfælde, hvor det har ført til nedlæggelse af en virksomhed, en dukkefabrik. Når det derimod drejer sig om dele af en virksomhed, er spørgsmålet betydelig vanskeligere at besvare, for det har man ingen statistik over. Efter den model, som hyppigt har været fulgt, skal vi sige, at et svensk og et dansk firma begge producerer artiklerne A og B og nu bliver enige om, at svenskerne fremtidig udelukkende skal lave A og danskerne fremtidig udelukkende B, da er der jo nok tale om en formel nedlæggelse af en dansk produktion, men kun for at gøre en anden delproduktion betydelig stærkere i en fornuftig strukturalisering, og jeg betvivler stærkt, at vi kan lade en statistik omfatte disse som regel helt interne forhold, som ikke behøver at være os bekendt.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne takke for oplysningerne og også for tilsagnet om, at der vil fremkomme en mere detaljeret kortlægning af hele dette spørgsmål, og jeg må formode, at de oplysninger, som handelsministeren nu er ved at indsamle og bearbejde, vil også folketingets medlemmer og offentligheden kunne få.

Jeg blev ikke ganske klar over, hvordan man fra handelsministeriets side praktiserer denne tilladelsespolitik. Handelsministeren sagde, at man fulgte en liberal praksis, og det forstår jeg på den måde, at man i de fleste tilfælde giver tilladelsen. Men jeg går ud fra, at dette alligevel ikke sker helt mekanisk, men at der er nogle retningslinjer. Når nu dukkefabrikken — jeg forstår, at det drejer sig om dukkefabrikken i Køge, der blev nedlagt, efter at et tysk firma havde opkøbt den — blev nedlagt forholdsvis kort efter, at firmaet havde opkøbt den, må man gå ud fra, at man i fremtiden efter det, der skete med denne fabrik, undersøger, hvad der er virksomhedens erklærede formål med et opkøb. Man kan jo let forestille sig, at man kan komme ud for værre ting end dem, vi hidtil har oplevet, idet